

LI.

Forslag til Rigsdagsbeslutning

vedrørende

Afslutning af en Konvention mellem Danmark og Sverige om Formidling af Arbejdskraft m. v.

(Af Arbejds- og Socialminister *Søren P. Larsen*).

Anmeldt i Folketinget og i Landstinget den 13. December 1946.

Rigsdagen giver sit Samtykke til, at den af Regeringen med den svenske Regering under den 18. November 1946 afsluttede Konvention om Formidling af Arbejdskraft m. v. ratificeres.

Bemærkninger til foranstaaende Forslag til Rigsdagsbeslutning.

Ud fra Ønsket om at tilvejebringe Rammerne for en Overførsel af ledig Arbejdskraft imellem de nordiske Lande vedtog den i Dagene den 10. og 11. September 1945 i København afholdte nordiske socialpolitiske Konferencen, hvori deltog Socialministrene fra de 5 nordiske Lande, et Udkast til Konvention mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om Tilvejebringelse af et fælles nordisk Arbejdsmarked.

Medens Forholdene i Finland, Island og Norge, herunder navnlig den Omstændighed, at det for de særligt krigsramte Lande er af største Betydning, at de har hele deres Arbejdskraft til Raadighed for den nationale Genoprejsning, ikke for Tiden gør det ønskeligt for disse Lande at tilslutte sig en paa det nævnte Udkast hvilende Konvention, har der siden da mellem Danmark og Sverige været ført Forhandlinger om Afslutning af en saadan Konvention, og den danske Udenrigsminister og den herværende svenske Gesandt har under den 18. November d. A. i København undertegnet den af nærværende Forslag omfattede Konvention mellem Danmark og Sverige om Formidling af Arbejdskraft m. v.

Som et Led i Bestræbelserne for at overføre ledig Arbejdskraft imellem Danmark

og Sverige bestemmes det heri først, at de kontraherende Lande nedsætter et Fællesudvalg bestaaende af en eller flere Repræsentanter for de enkelte Landes centrale Arbejdsanvisningsmyndigheder, hvis Opgave det er at følge Bevægelserne paa Arbejdsmarkedet i de enkelte Lande.

Det fastsættes dernæst, at et Lands centrale Arbejdsanvisningsmyndighed kan rette Anmodning til den tilsvarende Myndighed i det andet kontraherende Land om at formidle Overførsel af egnet Arbejdskraft. Det paahviler da den Anvisningsmyndighed, som modtager en saadan Anmodning, at yde den anmodende Myndighed Hjælp ved at undersøge Muligheden for at bistaa ved den begærte Arbejdsformidling. Saafremt der imidlertid ikke findes egnet ledig Arbejdskraft i det Land, hvorfra Arbejdskraften søges, eller hvis den tilbudte Arbejdskraft ikke kan beskæftiges, meddeler den centrale Arbejdsanvisningsmyndighed, at Formidling ikke kan finde Sted. Saafremt den centrale Arbejdsanvisningsmyndighed skønner, at der som Følge af Formidlingen straks eller inden for en nærmere Fremtid maa antages at ville opstaa Knapthed paa egnet hjemlig Arbejdskraft eller Arbejdsløshed inden for det faglige eller stedlige Om-